

som ved Tidsbefragtning, har man anset det for hensigtsmæssigt at indtage en Bemærkning herom i denne Paragraf.

Efter Forslagets § 169 gælder der ved Passagerbefordring en Undtagelse fra den i nærværende Paragraf forudsatte Ret til at overdrage Retten efter en Fragtaftale.

Til § 76.

Under Hensyn til den noget vakkende Sprogbrug har man anset det for hensigtsmæssigt i denne Paragraf at angive, at under Udtrykket „Rejsebefragtning“ indbefattes efter Forslagets Terminologi ikke blot Helbefragtning og Delbefragtning, men ogsaa Stykgodsbefragtning. Grænserne for, hvad der omfattes af Udtrykket „Stykgodsbefragtning“ kan være vanskelige at angive i en Definition, men i Praksis vil der formentlig sjældent opstaa Tvivl, og da Reglerne for Stykgodsbefragtning kun paa enkelte Punkter afviger fra Reglerne for Hel- og Delbefragtning, har Usikkerheden formentlig heller ikke større praktisk Betydning.

Med Hensyn til den i Forslaget iøvrigt anvendte Terminologi skal det her bemærkes, at man konsekvent har anvendt Udtrykket „Bortfragter“ for at angive den af Parterne i Aftalen, der skal besørge Transporten af Godset, idet man har ønsket at undgaa den gældende Sølovs vakkende Sprogbrug paa dette Punkt, hvor den paa gældende Part snart betegnes som Rederen, snart som Skibsføreren, snart som Bortfragteren. Ligesom med Hensyn til gældende Sølov gælder det for Forslaget, at selv om der blot tales om „Befragteren“ som Bortfragterens Medkontrahent, er dette ikke til Hinder for, at andre Personer, f. Eks. Afladeren, kan være indtraadt i Befragterens Ret eller Pligt.

Endelig skal det nævnes, at man har udeladt Sølovens § 109, baade fordi en mundtlig Aftale er lige saa gyldig som den skriftlig fikserede Aftale, naar blot der kan føres Bevis for den, og fordi det ikke er muligt at knytte Sanktioner af nogen Art til en Kontraktparts Nægtelse af at med-

virke til en skriftlig Aftales Oprettelse. Der ligger derimod ikke i Udeladelsen Udtryk for noget Ønske om at komme bort fra Benyttelsen af Betegnelsen „Certe-parti“ for de skriftlige Befragtningsaftaler.

II. Rejsebefragtning.

Lasteplads.

Til § 77.

§ 77 svarer til gældende Sølovs § 114, 1ste Stk. Ligesom der har man ikke anset det for nødvendigt at fastslaa, at Bortfragteren, hvis en bestemt Lasteplads er vedtaget i Certepartiet, er forpligtet til at bringe Skibet frem til denne Plads, men man har anset det for tilstrækkeligt at give Regler for det Tilfælde, at en bestemt Lasteplads ikke er vedtaget. I saa Fald skal — som tidligere — Bortfragteren lægge Skibet paa den Plads, Befragteren anviser, naar saadan Anvisning gives „i Tide“, og den anviste Plads iøvrigt er fri — d. v. s. at Adgangen dertil er aaben og Pladsen ikke optaget af andre Skibe — og egnet som Lasteplads for Skibet. Det anvendte Udtryk „i Tide“ er vel noget ubestemt, men man har ikke anset det muligt at angive bestemte Frister, indenfor hvilke Anvisning af Lasteplads skal være givet, for at Bortfragteren skal blive forpligtet til at efterkomme Anvisningen. Anvisning skal gives saa hurtigt, at Skibet ikke unødigt forsinkes, men iøvrigt maa det afgøres efter Forholdene i hvert enkelt Tilfælde, hvor længe Bortfragteren er forpligtet til at vente, inden han faar Ret til at benytte sig af den ham ved Paragraffens 2det Stk. tillagte Ret til at lægge Skibet paa „sædvanlig Lasteplads“ eller — efter Omstændighederne — en af ham selv frit valgt Lasteplads. I denne Forbindelse maa det erindres, at efter Forslagets § 83 kan Skibet under visse Omstændigheder meldes klart til Lastning med den Virkning, at Liggetiden begynder at løbe, selv om Skibet endnu ikke har kunnet lægges paa ret Lasteplads.

Retten til at anvise Lasteplads haves, hvad enten Befragteren er Helbefragter eller